

BEING AWARE of BEING AWARE

Tâm trí tìm an lạc và hạnh phúc và trái tim tha thiết với tình yêu phải lắng xuống hay tan biến trong cốt lõi của chúng.

Chúng ta phải chết trước khi chúng ta chết.

Trong việc nhận biết sự nhận biết, không có chỗ cho một cái ngã tách biệt. Chỉ có cái biết vĩnh hằng, vô hạn, đang an trú trong bản thể vốn đã an lạc, đầy đủ vô điều kiện . . . chỉ có nhận biết, hiện hữu và tình yêu.

Vì lý do này mà nhà thơ đạo sĩ Rumi đã nói, *“Trong sự hiện hữu tình yêu của Người, ta không còn hiện hữu. Sự không-hiện-hữu này đã kết nối với Người tuyệt vời hơn bất cứ điều gì ta đã từng thấy trong hiện hữu.”*

Trong việc nhận biết sự nhận biết – sự biết của bản thể cốt lõi, bất suy giảm – tâm trí mất đi sự xáo động của nó.

Cái còn lại không thể đặt tên, vì tất cả mọi cái tên đều liên hệ tới đối tượng của kiến thức và kinh nghiệm, nhưng chính cái đó là cái mà mọi tâm trí đều đi tìm và mọi trái tim đều mong mỏi.

* * *

